793 huius saeculi delectamenta* velut volatilis fugit umbra¹; et solummodob manet in post Iun. 8. remuneratione bonum°, quod pro Dei amore egistis.

Grandis enim via de terra videtur esse ad caelum. Firmissima debet esse scala, per quam ascenditur; facilis est casus ad inferna. Sed haec facilitas magnam habet difficultatem: sempiternum siquidem ignem, qui urit inextinguibiliter cadentes in illum. Difficultas vero ascensionis in caelum magnum habet gaudium, dum pervenitur, quo ascenditur beatitudinem siquidem sempiternam.

Si forte quaeritis, quomodo quis ascendat^p in caelum, vel quis quomodo quaeritis in infernum; per mala igitur opera ruit homo ad infima, per bona vero opera ascendit ad superna.

Mala itaque sunt opera: delectatio carnalis, ambitio saecularis, avaritia et omnis concupiscentia mala, violentia, rapina, mendacia, luxoria, fornicatio, invidia, homicidia, ebrietates commessationes, inimicitiae, superbia et periuria; dicente apostolo:

Gal. 5, 21. 'Quoniam qui talia agunt, regnum Dei non possidebunt', nisi confessione et longa paenitentia et elimosinis multis emendentur. Unumquodque horum, quae enu- meravi, regnum Dei claudere poterit et infernales poenas aperire hominis. Vae animae, quae ardentes flammas semper sustinere cogitur.

Bona vero sunt opera, per quae ascendere ini caelum possumusk: caritas Dei, honor illius et timor, vigiliae et orationes ad Deumi, dilectio hominum et misericordia in homines et remissio peccantibus in nos, iustitia in iudiciis, veritas in verbis, pacientia in adversitatibusm, nemini reddere malum pro malo, elimosynam in pauperes, benignitas in omnes homines, pietas ad amicoso, fides recta in Deum, spes firma inmilius bonitatem, modestia in vestimentis et in omni usu saeculi temperantia, continentia in cibo et potuq, in mente humilitas, in moribus honestas, in omni vita aequitas. Hir sunt gradus, per quos caelum ascenditur; hir sunt mores, qui homines faciunt laude dignos; haec sunt opera, quae gaudia merentur sempiterna. Haec est sapientia vera, ut homo sibi praevideat, quomodo in aeternum feliciter vivat. Nullatenus homo perire poterit, sicut animal quodlibet. Sed post hanc vitam victurus eritmin aeternum: bene matth. 16,27. propter bona opera, male propter malatopera. Quia Deus unicuique reddetu secundum opera sua.

Nolite iniustas amare divitias. Quia omnis iniustitia ulciscitur a Deo; et melior est benedictio Dei quam omnes divitiae mundi. Quicquid in saeculo amatur, amittitur; quicquid pro Deo datur, habetur. Cui largus eris, si tuae animae tenax? vel quis tibi fidelis erit, si tu tibi ipse infidelis eris? Cur in alium spem ponis et tu tibi ipsi benefacere non vis? Morieris, o homo, et omnia dimittis, quae habes. 35

50

a) dilectamenta T, S 1. b) solus modo S 1. c) bona T, K. d) terris T, K2. e) in K. g) uret A 2, A 1*. i) cadens K. k) ascensum S 1. h) inextinguiuiliter T. 1) in n) pernitur T. o) ascendit K2. m) deinde S 1. caelum magnum in caelum magnum T. P) ascendit T, S 1, K 1. q) quomodo quis K 1. r) om. A 2, A 1*. s) om. K, S 1. t) dilectatio S 1; dilectio T. u) omnes S1. v) corr. in mendacium A 2, ubi etiam periurium superscriptum est. 40 w) hebrietates T; ebrietas K1. x) comesationes K 1. y) et add. K. z) et superbia periuria T, S 1; a) om. T, K; quia S 1. b) nisi in K 2; nunc S 1. et periuria om. K. c) penitentia T. e) eorum K2. f) quos A, T. g) hominibus K2, S1. h) om. A1*. d) elymosina S 1. n) elemosinae A 2; 1) Dominum K2, A1*. m) adversantibus T. A, T, S 1. k) posumus S 1. aelemosinae K2; elymosinae S1; elimosynae T. o) in amico T; in amicos S1, A. P) ad K2. 45 t) male K2. u) reddit T, K2, S1. 8) est A 1*. v) iniustitias s q) potu et cibo T. r) Hii T. w) omnis K2. x) duutiae A 1*. y) dono A 1*. z) Quur K 2. a) ipse K 2. eraso T. b) dimittes A 1*.

¹⁾ Cf. Alcuini Dialog. de rhetor. et virtutib. (Rhetor. lat. ed. Halm p. 550): quae (scil. felicitates seculi) velut volatilis umbra recedunt; infra. ep. 297.